С.П. Ярош, Б.М. Рябуха, Р.А. Соломонович

Харківський національний університет Повітряних Сил ім. І. Кожедуба, Харків

ОБҐРУНТУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗЕНІТНОГО РАКЕТНО-АРТИЛЕРІЙСЬКОГО ПРИКРИТТЯ УГРУПОВАНЬ ВІЙСЬК З ЗАСТОСУВАННЯМ МІЖВИДОВИХ МОБІЛЬНИХ ВОГНЕВИХ ПІДРОЗДІЛІВ ППО

У статті пропонується один із шляхів забезпечення ефективного зенітного ракетно-артилерійського прикриття – це його ешелонування, а саме створення та застосування міжвидових мобільних вогневих підрозділів протиповітряної оборони, до складу яких будуть залучені комплекси ЗРВ і військ ППО СВ різної дальності дії. Основними складнощами при організації застосування міжвидових мобільних вогневих підрозділів, які потребують дослідження, є: обґрунтування раціонального складу міжвидового мобільного вогневого підрозділу протиповітряної оборони залежно від визначеного завдання; вибір бойового порядку, який забезпечує ефективне застосування створеного підрозділу ППО; порядок організації управління, взаємодії та логістичного забезпечення в міжвидових мобільних вогневих підрозділах ППО.

Ключові слова: угруповання військ, зенітне ракетно-артилерійське прикриття, міжвидовий мобільний вогневий підрозділ, протиповітряна оборона, завдання, стартова позиція, вогнева позиція.

Вступ

Постановка проблеми. Зенітні ракетні війська (ЗРВ) Повітряних Сил (ПС) і війська протиповітряної оборони (ППО) Сухопутних військ (СВ) Збройних Сил (ЗС) України є основною вогневою силою в системі зенітного ракетно-артилерійського прикриття угруповань військ (ЗРАП). Зі з'єднань, частин і підрозділів ЗРВ ПС і військ ППО СВ створюються угруповання зенітних ракетних військ. Ці угруповання виконують бойові завдання у мирний час, шляхом несення бойового чергування та здійснення зенітного прикриття важливих об'єктів держави, а у воєнний час і прикриття угруповань військ (сил) при підготовці та веденні операцій (бойових дій). Порядок виконання завдань з прикриття об'єктів у складі угруповань військ (сил) залежить від побудови структури системи ЗРАП відповідно складу військ (сил) та їх бойових завдань, озброєння, місцевості тощо.

У сучасних умовах організації протиповітряної оборони об'єктів та угруповань військ особливого значення набуває створення ешелонованої мобільної оборони від ударів з повітря.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Результати аналізу джерел [1–2; 4; 6–7], в яких розглядається тактика бойового застосування засобів повітряного нападу при нанесенні ударів по угрупованнях військ у ході останніх локальних війн і військових конфліктів, дає підстави зробити висновок про необхідність удосконалення існуючих способів бойових дій ЗРВ і військ ППО СВ при здійсненні сумісного ЗРАП об'єктів та угруповань військ (сил).

Метою статті є обґрунтування доцільності створення міжвидових мобільних вогневих підрозділів протиповітряної оборони для здійснення зенітного ракетно-артилерійського прикриття угруповань військ і визначення особливостей організації їх застосування для прикриття угруповання військ (об'єктів).

Виклад основного матеріалу

Досвід локальних війн і військових конфліктів останнього часу показує, що при веденні бойових дій здебільшого застосовуються ситуативно створені угруповання військ (сил) для вирішення конкретних поставлених завдань. ЗРВ і війська ППО СВ здійснюють ЗРАП угрупованням військ (сил).

Угруповання військ (сил) – зведені у певну систему і розміщені (розгорнуті) відповідним чином в якому-небудь районі об'єднання, з'єднання і частин різних видів ЗС, родів військ (сил), спеціальних військ і тилу, призначених для виконання, або виконуючих завдання в операції (бойових діях). За масштабами угруповання військ можуть бути стратегічними, оперативними, тактичними. Оперативне угруповання може складатися з декількох об'єднань, з'єднань і частин різних видів ЗС, родів військ і спеціальних військ [9].

Угрупованню військ (сил) притаманні такі властивості, як: наявність складових частин у вигляді з'єднань, частин і підрозділів; розгортання складових елементів угруповання на місцевості; наявність замислу застосування; призначення для сумісного виконання завдань в операції (бойових діях) [9].

Одним із основних елементів оперативної побудови угруповання військ є частина (підрозділ) ППО, що здійснює зенітне ракетне або ракетно-артилерійське прикриття з урахуванням виконання визначених завдань.

Зенітне ракетно-артилерійське прикриття воєнних об'єктів – це дії зенітних частин з прикриття важливих об'єктів держави й угруповань військ (сил), у тому числі й їх бойові дії. Воно здійснюється у мирний час як дії чергових сил, а у воєнний час як бойові дії угруповання ЗРВ. ЗРАП має бути круговим і всевисотним, із зосередженням зусиль на найбільш імовірних напрямках дій повітряного противника, а головними вимогами до нього є ефективність і стійкість [3].

На сьогодні в зоні проведення операції Об'єднаних сил (ООС) для організації ЗРАП залучаються: радіотехнічні підрозділи Радіотехнічних військ (РТВ) ПС ЗС України із завданням забезпечення радіолокаційною інформацією про повітряну обстановку пункту управління (ПУ) ППО та авіації; підрозділи ЗРВ із завданням прикриття важливих об'єктів, ПУ, угруповань військ (сил), охорони державного кордону України, демонстрації присутності; підрозділи ППО СВ із завданням прикриття угруповань військ (сил) першої лінії оборони.

Із усіх можливих видів взаємодії [4], на сьогодні в ООС здійснюється переважно інформаційна взаємодія між підрозділами ЗРВ і ППО СВ, що значно знижує якість організованого ЗРАП. У зв'язку з тим, що рішення на знищення повітряної цілі (ПЦ) приймається на пункті управління створеного угруповання, значно збільшується час реакції на дії повітряного противника.

Ефективність і стійкість ЗРАП потрібно забезпечувати за рахунок його ешелонування.

Ешелонування ЗРАП об'єкта (угруповання військ) – це така побудова систем вогню, розвідки та управління бригади (полку), при якій забезпечується неодноразовий вогневий вплив на повітряного противника. Ешелонування системи зенітного ракетного прикриття здійснюється способами ешелонування вогню та ешелонування бойових порядків [3].

Необхідного ешелонування можливо досягти двома способами: перший – створення зенітних ракетних комплексів (ЗРК), спроможних здійснювати стрільбу зенітними керованими ракетами (ЗКР) різної дальності дії; другий – створення та застосування мобільних вогневих підрозділів (МВП) ППО, до складу яких будуть залучені комплекси ЗРВ і військ ППО СВ різної дальності дії.

Враховуючи, що створення ЗРК є довготривалим процесом, який потребує значних фінансових ресурсів, у сучасних умовах для України єдиним реальним шляхом забезпечення ешелонування ЗРАП є удосконалення існуючих способів бойового

застосування вогневих підрозділів ЗРВ і військ ППО СВ при здійсненні сумісного ЗРАП угруповань військ (сил) в різних умовах обстановки.

Ешелонування ППО із застосуванням комплексів різної дальності дії можливо розглянути на прикладі операції угруповання ЗС Російської Федерації у Сирійській Арабській республіці [8].

Побудова ЗРАП авіабази Хмеймим здійснена в 4 ешелони російськими й сирійськими засобами ППО: дальні підступи до авіабази прикривають російська зенітна ракетна система (ЗРС) С-400 “Триумф” і сирійська С-200ВЭ “Вега” (максимальна дальність дії до 240 км, висота – 40 км); на середніх дистанціях – ЗРС С-300Ф “Форт” ракетних крейсерів “Москва” або “Варяг” (по 64 ЗКР з дальністю пуску 75 км, висота – 25 км), що по черзі перебувають у Середземному морі біля сирійського узбережжя, і наземний комплекс “Бук-М2Э” (максимальна дальність дії до 45 км, висота – 25 км), ЗРК ТОР-М2Э (максимальна дальність дії до 15 км, висота – 10 км), ЗРК ближньої дії представлені системами “Оса-АКМ” (максимальна дальність дії до 10 км, висота – 5 км) і С-125 “Печора-2М” (максимальна дальність дії до 20 км, висота – 20 км); головні об'єкти – безпосередньо аеродром і ЗРС С-400 прикриває ракетно-гарматний комплекс (РГК) “Панцирь-С1” максимальна дальність дії до 20 км, висота – від 15 м до 15 км) [8].

Проведений аналіз застосування засобів повітряного нападу [1; 5–7] свідчить про те, що при проведенні будь-якої повітряної операції, головною метою засобів повітряного нападу (ЗПН) противника буде: ведення повітряної розвідки; подолання (знищення) системи ЗРАП; знищення угруповань військ (сил); знищення або виведення з ладу важливих державних об'єктів.

Імовірно, противник не буде застосовувати штурмову авіацію до повного знищення (подавлення) системи ЗРАП угруповань військ (сил). Тому, цілями для вогневих підрозділів ППО на етапі подолання (знищення) противником системи ЗРАП угруповань військ (сил), імовірно будуть: розвідувальні та ударні безпілотні літальні апарати (БЛА); крилаті ракети, які будуть діяти за раніше визначеними координатами підрозділів ППО.

Враховуючи необхідність відбиття першого удару повітряного противника з мінімальними втратами засобів ППО, вбачається за доцільне створювати та застосовувати міжвидові МВП ППО, які будуть діяти як тактичні групи (ТГр) ППО.

Під ТГр ППО в рамках даної роботи розуміється тимчасове військове формування, створене із зенітних ракетних дивізіонів (батарей, окремих самохідних вогневих установок) ЗРВ і підрозділів військ ППО СВ, яким можуть додаватися підрозділи РТВ і радіоелектронної боротьби (РЕБ), об'єднаних під

єдиним командуванням для виконання визначеного тактичного завдання.

На ТГр ППО може бути покладено виконання таких основних завдань [9]: ведення маневреної ППО визначених об'єктів та угруповань військ; імітація бойового застосування зенітних ракетних підрозділів з оманних позицій.

Основними способами взаємодії в ЗРВ є взаємодія: за типами цілей; за часом; за висотами; за рубежами; за напрямками; за смугами; за секторами [3].

Особливостями організації взаємодії в МВВП є: проведення заходів щодо забезпечення можливості взяття на управління командним пунктом (КП) однієї з частин ЗРВ (військ ППО СВ) дивізіону (батареї) іншої частини, з якою здійснюється взаємодія; визначення порядку оперативної підпорядкованості зрдн (озрдн, зрадн) з призначенням старшого серед командирів зрдн (озрдн, зрадн) створеної ТГр, вказуванням порядку організації зв'язку між підрозділами та неавтоматизованого управління; необхідність визначення порядку відновлення системи ЗРАП (визначення варіантів маневру для відновлення систем розвідки та вогню); визначення способів організації зв'язку між різнотипними підрозділами; визначення системи сигналів для зміни способів взаємодії залежно від обстановки, що склалася; чітке розмежування дій кожного з підрозділів за кожним із можливих способів взаємодії; обмін представниками для роботи на КП зрдн, озрдн і зрадн у процесі бойової роботи з метою покращення розуміння командирами підрозділів можливих дій взаємодіючого підрозділу, озброєного іншим типом ЗРК.

До складу міжвидового мобільного вогневого підрозділу (ММВП) ППО можуть входити 1–2 засоби ППО малої дальності, 1–2 засоби ППО ближньої дії та підрозділи безпосереднього прикриття (рис. 1).

Рис. 1. Варіант ММВП з застосуванням підрозділу малої дальності

У окремих випадках до складу ММВП ППО може бути включений засіб ППО середньої дальності (рис. 2).

Рис. 2. Варіант ММВП з застосуванням підрозділу середньої дальності

Командиром МВВП ППО доцільно призначати командира того підрозділу із її складу, який має більше значення дальньої межі зони поразення цілей.

ММВП ППО має бути готовий до автономних дій на протязі терміну, визначеного старшим начальником, що приймає рішення на застосування підрозділу.

Командиру ММВП ППО має вказуватися:

- склад та ймовірні напрями дії повітряного та наземного противника;
- сили та засоби, які виділено до складу ММВП ППО;
- завдання створеного підрозділу;
- час і ступені готовності, порядок взаємодії між підрозділами (засобами ППО), що входять до складу ММВП ППО, з загальновійськовими підрозділами, сусідніми підрозділами ЗРВ і військ ППО СВ, армійською та винищувальною авіацією;
- район бойового призначення з тимчасовими стартовими (вогневими) позиціями (СП (ВП)), місця очікування, обсяг інженерного обладнання та термін його виконання;
- маршрути та порядок переміщення;
- порядок організації і ведення зв'язку.

ММВП ППО виконує свої завдання в районі бойового призначення. Район бойового призначення визначається залежно від вирішуваних завдань, як правило, у проміжках зон поразення сил і засобів ППО поза бойовими порядками підрозділів, що прикриваються. У районі бойового призначення обираються місця очікування, тимчасові СП (ВП), точки виходу на контрольний зв'язок.

Підрозділи ММВП ППО мають виконувати свої завдання, як правило, в режимі повного радіомовчання. У визначений час командир групи виходить на контрольний зв'язок з КП старшого начальника встановленим порядком.

Прийом цілевказань і сигналів бойового управління має здійснюватися за допомогою захищеного радіозв'язку та автоматизованих систем управління.

У районі бойового призначення повинно вказуватися 2–3 місця очікування. Поблизу кожного міс-

ця очікування обираються 2–3 тимчасові СП (ВП). Відстань між місцем очікування і СП (ВП) та маршрути висунання мають забезпечувати прибуття ММВП ППО на СП (ВП) у встановлені строки.

ММВП ППО має займати СП (ВП) за командою з КП старшого начальника.

Зміна місця очікування має здійснюватися за встановленим графіком і негайно у разі його виявлення засобами розвідки противника з негайною доповіддю на КП старшого начальника. Поява над позицією ММВП безпілотної літальної апарату противника є підставою для її негайної зміни.

СП (ВП) слід обирати з урахуванням очікуваної траєкторії (напрямку) руху ЗПН противника, обстріл вести з ракурсів, що надають найбільшу імовірність поразення цілі (стрільба з найменшим курсовим параметром). Враховувати дані про швидкість і висоту польоту ймовірної повітряної цілі під час підготовки даних до стрільби.

Завчасний вибір СП (ВП) з урахуванням очікуваної траєкторії польоту цілі збільшує ймовірність її знищення. У разі наявності часу та можливості проводиться рекогносцировка СП (ВП) і маршрутів виходу (відходу) до (від) них.

Побудова бойового порядку ММВП має забезпечувати взаємне прикриття та захист від диверсійно-розвідувальних груп противника.

Заняття СП (ВП), як правило, має здійснюватися з ходу без інженерного обладнання з урахуванням захисних і маскуючих властивостей місцевості. Маршрути висунання на СП (ВП) та її залишення не мають повторюватися.

Не більше ніж через 5 хв після включення засобу ППО на випромінювання (або після стрільби зенітної артилерії) підрозділ має залишити СП (ВП) і негайно переміститися на віддалення не менше 800 м у район, який має природні або штучні укриття, які забезпечать захист від засобів поразення та полегшують маскування. Повернення до місця очікування та переміщення до наступної позиції (місця очікування) здійснюється лише за командою з КП старшого начальника.

Всі маневри і переміщення підрозділів (засобів) ММВП ППО виконуються, як правило, у темну пору доби в режимі повного радіомовчання з додержанням заходів світломаскування.

З метою підвищення живучості підрозділів (засобів) ММВП ППО можуть використовуватись хибні випромінювачі, що імітують роботу радіолокаційних станцій або кутові відбивачі.

Негативними чинниками, які будуть впливати на ефективність бойового застосування МВП ППО, є:

– при створенні підрозділу з різними типами ЗРК, постає питання забезпечення централізованого управління. Вирішення цього питання можливе при застосуванні АСУ “Ореанда ЗРВ”, яка:

1) забезпечує управління підпорядкованими підрозділами в різних варіантах застосування, які залежать від складу угруповання ЗРВ;

2) інформаційне забезпечення про повітряну обстановку здійснює у рамках єдиної системи оповіщення і з використанням своїх засобів розвідки;

3) є відкритою системою управління для удосконалення та підключення інших об’єктів управління;

– матеріально-технічне забезпечення бойових дій змішаного підрозділу.

Вирішення цього питання можливе після створення системи логістичного забезпечення та передачі МВП ППО в оперативне підпорядкування командира угруповання військ в інтересах, якого діятиме створюваний підрозділ.

Висновки

1. Створення міжвидових мобільних вогневих підрозділів (а не підрозділів ЗРВ з засобами безпосереднього прикриття) може в сучасних умовах забезпечити побудову ешелонованого зенітного ракетно-артилерійського прикриття об’єктів та угруповань військ.

2. У статті визначені особливості організації їх застосування для прикриття угруповання військ та інших об’єктів.

3. Основними складностями при організації застосування міжвидових мобільних вогневих підрозділів, які потребують дослідження, є: обґрунтування раціонального складу ММВП залежно від визначеного завдання; вибір бойового порядку, який забезпечує ефективне застосування створеного підрозділу ППО; порядок організації управління, взаємодії та логістичного забезпечення в ММВП.

Список літератури

1. Бойове застосування високоточних засобів поразення і особливості боротьби з ними / В.І. Ткаченко, Є.І. Ряполов, Є.Б. Смірнов та ін. – Х.: ХНУПС, 2016. – 272 с.
2. Военное искусство в локальных войнах и вооруженных конфликтах: военно-исторический труд. – М.: Воениздат, 2009. – 764 с.
3. Довідник з протиповітряної оборони / А.Я. Торопчин, І.О. Романенко, Ю.Г. Даник, Р.Е. Пашенко та ін. . – К.: МО України, Х: ХВУ, 2003. – 368 с.
4. Дробаха Г.А. Взаємодія тактико-вогневих підрозділів зенітних ракетних військ та протиповітряної оборони сухопутних військ при вирішенні завдань протиповітряної оборони / Г.А. Дробаха, Б.А. Генов, Г.М. Зубрицький // Наука і техніка Повітряних Сил Збройних Сил України. – 2014. – № 1(14). – С. 90-93.

5. Дробаха Г.А. Розвиток тактики дій засобів повітряного нападу в локальних конфліктах ХХІ століття / Г.А. Дробаха, С.М. Піскунов, І.М. Тіхонов // Системи озброєння і військова техніка. – 2010. – № 1(21). – С. 6-10.
6. Лезік О.В. Аналіз можливих дій тактичної та армійської авіації по підрозділах першого ешелону загальновійськового з'єднання в обороні / О.В. Лезік, В.І. Самоквіт, А.Ф. Шевченко // Системи озброєння і військова техніка. – 2010. – № 2(22). – С. 2-9.
7. Теорія і практика боротьби з малорозмірними низьколітніми цілями (оцінка можливостей, тенденції розвитку засобів протиповітряної оборони): монографія / І.С. Романченко, О.М. Загорка, С.Г. Бутенко, О.В. Дейнега. – Житомир: "Полісся", 2011. – 344 с.
8. Ярош С.П. Аналіз операції угруповання збройних сил Російської Федерації у Сирійській Арабській республіці / С.П. Ярош // Наука і техніка Повітряних Сил Збройних Сил України. – 2016. – № 2(23). – С. 13-22.
9. Ярош С.П. Класифікація тактичних груп / С.П. Ярош, С.В. Гузченко // Збірник наукових праць Харківського національного університету Повітряних Сил. – 2016. – № 3(48). – С. 21-25.
10. Ярош С.П. Обґрунтування раціонального варіанту бойового порядку зенітних ракетних підрозділів при відбитті удару крилатих ракет / С.П. Ярош // Наука і техніка Повітряних Сил Збройних Сил України. – 2014. – № 2(15). – С. 79-85.
11. Ярош С.П. Аналіз тактики бойового застосування крилатих ракет при нанесенні ударів по важливим державним об'єктам та угрупованням військ / С.П. Ярош, О.В. Рогуля // Збірник наукових праць Харківського національного університету Повітряних Сил. – 2019. – № 3(61). – С. 35-44. <https://doi.org/10.30748/zhups.2019.61.06>.

References

1. Yarosh, S.P., Shulezhko, V.V., Tkachenko, V.I., Yermoshyn, M.S., Ryapolov, Ye.I. and Kolomiitsev, O.V. (2016), "Boiove zastosuvannya vysokotochnykh zasobiv porazhennia i osoblyvosti borotby z nymy" [Fighting the use of high-precision means of damage and the peculiarities of combating them], Kharkiv, 272 p.
2. Voenno-istoricheskii trud (2009), "Voyennoye iskusstvo v lokal'nykh voynakh i vooruzhennykh konfliktakh" [Military art in local wars and armed conflicts: military historical work], Voennoye izdatelstvo, Moscow, 764 p.
3. Toropchyn, A.Ya., Romanenko, I.O., Danyk, Ju.Gh. and Pashhenko, R.E. (2003), "Dovidnyk z protypovitrianoi oborony" [Air Defense Reference Book], Kyiv, 368 p.
4. Drobakha, H.A., Henov, B.A. and Zubrytskyi, H.M. (2014), "Vzaiemodiia taktyko-vohnevykh pidrozdiliv zenitnykh raketnykh viisk ta protypovitrianoi oborony sukhoputnykh viisk pry vyryshenni zavdan protypovitrianoi oborony" [Interaction of tactical-firing units of anti-aircraft missile troops and air defense of ground forces in solving the tasks of air defense], *Science and Technology of the Air Force of Ukraine*, No. 1(14), pp. 90-93.
5. Drobakha, H.A., Piskunov, S.M. and Tikhonov, I.M. (2010), "Rozvytok taktyky dii zasobiv povitrianoho napadu v lokalnykh konfliktakh KhKhI stolittia" [Development of tactics of air attack in local conflicts of the 21st century], *Systems of Arms and Military Equipment*, No. 1(21), pp. 6-10.
6. Lezik, O.V., Samokvit, V.I. and Shevchenko, A.F. (2010), "Analiz mozhyvykh dii taktychnoi ta armiiskoi aviatsii po pidrozdilakh pershooho eshelonu zahalnoviiskovoho ziednannia v oboroni" [Analysis of possible actions of tactical and army aviation on units of the first echelon of a military unit in defense], *Systems of Arms and Military Equipment*, No. 2(22), pp. 2-9.
7. Romanchenko, I.S., Zagorka, O.M., Butenko, S.G. and Deignega, O.V. (2011), "Teorija i praktyka borotby z maloroz-mirnymy nyzkolitnymy ciljamy (ocinka mozhyvostej, tendenciji rozvytku zasobiv protypovitrianoji oborony): monohrafiia" [Theory and practice of combating small-scale targets (assessment of capabilities, trends in the development of air defense): monograph], Polissya, Zhytomyr, 344 p.
8. Yarosh, S.P. (2016), "Analiz operatsii uhrupovannia Zbroinykh Syl Rosiiskoi Federatsii u Siriiskii Arabskii respubliitsi" [Analysis battle-operation of group of Armed Forces of the Russian Federation in the Syrian Arab Republic], *Science and Technology of the Air Force of Ukraine*, No. 2(23), pp. 13-22.
9. Yarosh, S.P. and Huzchenko, S.V. (2016), "Klasyfikatsiia taktychnykh hrup" [Classification of tactical groups], *Scientific Works of Kharkiv National Air Force University*, No. 3(48), pp. 21-25.
10. Yarosh, S.P. (2014), "Obgruntuvannya ratsional'noho variantu boyovoho porjadku zenitnykh raketnykh pidrozdiliv pry vidbytty udaru krylatykh raket" [Substantiation of a rational variant of the combat order of anti-aircraft missile units in repelling the impact of cruise missiles], *Science and Technology of the Air Force of Ukraine*, No. 2(15), pp. 79-85.
11. Yarosh, S.P. and Rogulya, O.V. (2019) "Analiz taktyky boyovogo zastosuvnnya krylatykh raket pri nanesenni udariv po vazhlyvym derzhavnym ob'ektam" [Analysis of the tactics of military use of cruise missiles in striking important state targets and groups of troops], *Scientific Works of Kharkiv National Air Force University*, No. 3(61), pp. 35-44. <https://doi.org/10.30748/zhups.2019.61.06>.

Надійшла до редколегії 16.03.2020

Схвалена до друку 21.04.2020

Відомості про авторів:

Ярош Сергій Петрович

доктор військових наук професор
начальник кафедри Харківського національного
університету Повітряних Сил ім. І. Кожедуба,
Харків, Україна,
<https://orcid.org/0000-0002-5208-9372>

Information about the authors:

Serhii Yarosh

Doctor of Military Sciences Professor
Head of Department of Ivan Kozhedub
Kharkiv National Air Force University,
Kharkiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0002-5208-9372>

Рябуха Борис Миколайович
старший викладач Харківського
національного університету Повітряних Сил
ім. І. Кожедуба, Харків, Україна
<https://orcid.org/0000-0002-4929-2193>

Boris Riabukha
Senior Instructor of Ivan Kozhedub
Kharkiv National Air Force University,
Kharkiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0002-4929-2193>

Соломонович Руслан Анатолійович
бакалавр
курсант Харківського національного
університету Повітряних Сил ім. І. Кожедуба,
Харків, Україна,
<https://orcid.org/0000-0002-7359-5442>

Ruslan Solomonovych
Bachelor
Cadet of Ivan Kozhedub Kharkiv
National Air Force University,
Kharkiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0002-7359-5442>

ОБОСНОВАНИЕ ОРГАНИЗАЦИИ ЗЕНИТНОГО РАКЕТНО-Артиллерийского ПРИКРЫТИЯ ГРУППИРОВОК ВОЙСК С ПРИМЕНЕНИЕМ МЕЖВИДОВЫХ МОБИЛЬНЫХ ОГНЕВЫХ ПОДРАЗДЕЛЕНИЙ ПВО

С.П. Ярош, Б.Н. Рябуха, Р.А. Соломонович

В статье предлагается один из путей обеспечения эффективного зенитного ракетно-артиллерийского прикрытия, это его эшелонирование, а именно создание и применение межвидовых мобильных огневых подразделений противовоздушной обороны, в состав которых будут привлечены комплексы ЗРВ и войск ПВО СВ различной дальности действия. Основными сложностями при организации применения межвидовых мобильных огневых подразделений, требующих исследования, являются: обоснование рационального состава межвидового мобильного огневого подразделения противовоздушной обороны в зависимости от определенного задания; выбор боевого порядка, который обеспечивает эффективное применение созданного подразделения ПВО; порядок организации управления, взаимодействия и логистического обеспечения в межвидовых мобильных огневых подразделениях ПВО.

Ключевые слова: группировка войск, зенитное ракетно-артиллерийское прикрытие, межвидовое мобильное огневое подразделение, противовоздушная оборона, задачи, стартовая позиция, огневая позиция.

RATIONALE OF THE ORGANIZATION OF ANTI-MUNICIPAL ROCKET-ARTILLERY DISCOVERY OF THE ARMY WITH THE APPLICATION OF INTER-SPECIFIC MIDDLE DISEASES

S. Yarosh, B. Riabukha, R. Solomonovych

The article analyzes the experience of local wars and military conflicts of recent times, which shows that in the conduct of hostilities, situationally created groups of troops (forces) are mostly used to solve specific tasks. The effectiveness of troop deployments depends largely on their reliable cover-up against enemy air strikes. One of the ways to ensure effective anti-aircraft missile and artillery cover is its separation. Under the current conditions, the only operationally feasible implementation for the Armed Forces of Ukraine by providing echeloned cover of objects and groups of troops is the creation and use of interspecific mobile air defense units, which will include complexes of anti-aircraft missile and ground defense forces. Interspecific mobile fire protection units of air defense may include 1-2 short-range air defense, 1-2 short-range air defense and direct cover units. In some cases, it may include medium-range air defense fire units. The article defines the order of appointment of the commander of the interspecific mobile fire group. Analyzed the information necessary for the commander of the interspecific mobile fire group to organize its combat use. The order of selection of starting (firing) positions of the interspecific firing group and air defense was determined. Denote the negative factors affecting the effectiveness of the combat use of the interspecific mobile fire group. The main difficulties in organizing the use of interspecific mobile fire units in need of study are: justification of the rational composition of the interspecific mobile fire unit air defense, depending on the task; the choice of combat order, which ensures the effective use of the created air defense unit; the order of organization of management, interaction and logistical support in the interspecific mobile fire units of the air defense.

Keywords: troop grouping, anti-aircraft missile and artillery cover, interspecific mobile fire unit, air defense, missions, starting position, firing position.